

seskrav i videst muligt omfang anvendes oplysninger om lønindtægt, løntimer m.v., altså de oplysninger, der er indberettet i eIndkomstregistret. Formålet med lovforslaget er også at sikre en klar lovhjemmel for a-kasserne til i kontroløjemed at sammenkøre oplysninger i eIndkomstregistret med andre oplysninger. Så lovforslaget er altså et første skridt i retning af øget anvendelse af elektroniske oplysninger i administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

Vi er meget opmærksomme på det potentiale, en øget anvendelse af elektroniske oplysninger kan have for såvel arbejdsgivere som de administrerende myndigheder og a-kasserne. Erfaringerne med eIndkomstregistret er fortsat relativt nye, og vi er først nu ved at drage nogle erfaringer med registret og med, hvordan det fungerer i relation til bl.a. arbejdsløshedsforsikringen. Vi vil derfor følge udviklingen nøje og vil på grundlag heraf overveje, hvilke andre tilpasninger der på lidt længere sigt kan være behov for. Formålet er jo, at der ved administrationen af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring i videst muligt omfang anvendes oplysninger om borgernes lønindtægt, løntimer m.v., som er indberettet til eIndkomstregistret, og det er altså bl.a. herigennem, at vi kan lette de administrative byrder.

Forslaget går grundlæggende ud på en omlægning eller en periodeforskydning af de opgørelsesperioder, der er grundlaget for administrationen af reglerne om beregning af dagpenge- og efterlønsats og opgørelsen af forskellige beskæftigelseskrav, således at oplysningerne i eIndkomstregistret kan benyttes.

Det kan ikke udelukkes, at de foreslåede regler i enkelte tilfælde kan betyde, at satsen for den enkelte ledige kan blive lidt højere eller lidt lavere, og at opfyldelse af beskæftigelseskravet eventuelt kan forskydes tidsmæssigt. Jeg vil gerne sige, at som følge af indberetningsterminer og periodiseringer i eIndkomstregistret vil det ikke være muligt at opretholde en opgørelse af beskæftigelseskravet på ugebasis; det er nødvendigt at tilpasse kravet til beskæftigelsesperiodens længde, således at der tages hensyn til månedsvise indberetninger til eIndkomstregistret, og det lovforslag, vi har her foran os, er alene en konsekvens heraf.

Forslaget ændrer ikke det nuværende krav til beskæftigelsesomfang pr. uge, idet kravet fortsat vil svare til optjening af 30 timer pr. uge for fuldtidsforsikrede og 15 timer pr. uge for deltidforsikrede, men disse ting egner sig jo til, at

vi gennemgår dem under udvalgsbehandlingen, så vi kan se, hvordan lovforslaget rammer i forskellige tilfælde. Tak.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Forhøjelse af fribeløb, forsørgertillæg og handicaptillæg, ophør af dobbeltklipordningen, obligatorisk digital ansøgning, fleksibel låneordning m.v.). Af undervisningsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.).

(Fremsættelse 19.11.2008).

Kl. 17:36

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal sige, at det er beskæftigelsesministeren, der er fungerende undervisningsminister.

Forhandlingen er åbnet. Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Tak. Lovforslaget, vi behandler her i dag, er som bekendt en udmøntning af det SU-forlig, som alle partier på nær Enhedslisten og Liberal Alliance her i Folketingssalen indgik tilbage i maj måned. Indledningsvis vil jeg da gerne på Venstres vegne takke de øvrige forligspartier for et godt og konstruktivt forløb.

I Danmark har vi som bekendt en uddannelsesstøtte, som er en af de højeste i verden – en uddannelsesstøtte i form af SU. Men det er desværre ikke lig med, at vi også har verdens bedste uddannelsesstøtteordning. Bl.a. på den baggrund fremsatte Venstre under sidste valgkamp en lang række konkrete forslag til, hvordan vi kunne skabe bedre muligheder for unge og ikke

mindst skabe større økonomisk frihed. Helt konkret afgav vi bl.a. et løfte om, at vi ville hæve løftet for, hvor meget studerende måtte tjene ved siden af SU'en, med 1.500 kr. pr. måned, hvilket på årsbasis svarede til, at de studerende fremover skulle kunne tjene 18.000 kr. ekstra om året, uden at det blev modregnet i SU.

Med behandlingen af lovforslaget her i dag er det derfor ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre er yderst tilfredse med, at vi nu kan sætte endnu et vigtigt flueben ved Venstres valgløfter om at sikre de studerende større økonomisk frihed. Grundlæggende har vi i Venstre den opfattelse, at det er vigtigt, at vi ikke straffer de studerende for at yde en ekstra indsats, det vil sige, at vi ikke straffer de studerende og uddannelsessøgende ved videregående uddannelser for at have et helt almindeligt studiejob til en helt almindelig studenterbetaling. Det er desværre tilfældet med de eksisterende regler i dag, hvor man som studerende bliver mødt med et tilbagebetalingskrav fra staten, hvis man før skat tjener mere end 6.370 kr. om måneden.

Med det lovforslag, vi behandler her i salen i dag, viser vi jo således også fra Folketingets side, at vi ikke er bange for at give de studerende mere selvbestemmelse over deres tid og deres økonomi, og hvorfor skulle vi i øvrigt ikke også gøre det?

Undersøgelser fra bl.a. sygeplejeskolerne, statskundskabs-, ingeniør- og jurastudierne taler deres tydelige sprog: Studiejob betaler sig i længden. For det giver de studerende en praktisk erfaring, som de kan kombinere med de teoretiske studier, og det giver dem også den nødvendige drive til at færdiggøre deres uddannelse, og sidst, men ikke mindst, giver det dem et unikt cv og et netværk.

Men så er der selvfølgelig også dem, der kan kritisere det her lovforslag for at undergrave regeringens målsætning om, at flere studerende skal færdiggøre studierne hurtigere og gerne til tiden ud fra opfattelsen af, at studiearbejde også er studieforlængende. Her vil jeg jo imidlertid gerne henvise til nogle af de undersøgelser, der har været, bl.a. fra Rambøll, og som viser, at studerende med moderat studiearbejde ikke forlænger studietiden, men at moderat studiearbejde tværtimod medvirker til at fastholde de studerende i en uddannelse og desuden medfører, at flere gennemfører på normeret tid. Det er så blot et ekstra plus.

Jeg må i den forbindelse understrege, at forhøjelsen af fribeløbet her i dag er en ansvarlig

forhøjelse. Der er ikke tale om en eller anden form for carte blanche til de studerende, men derimod en mulighed for at kunne tage et ganske almindeligt studiejob til en ganske almindelig timeløn i såvel det private som det offentlige.

Med lovforslaget her indfører vi desuden også en række andre glædelige ordninger, idet vi både hæver tillægget til samboende forsørgere med knap 1.300 kr. om måneden, ligesom vi hæver handicaptillægget.

Jeg kan se, at lampen lyser nu. Jeg skal alt i alt anbefale lovforslaget i den videre udvalgsbehandling.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Med den ændring af SU-loven, som vi står med her, bliver der sat endnu en perle på den række af forbedringer af forholdene for studerende med børn, som på Socialdemokraternes foranledning blev sat i gang med SU-aftalen fra 2004. Vi fik dengang sikret dobbelt SU til enlige forsørgere, hvilket har betydet en markant forbedring af enlige forsørgeres – og det er jo i særdeleshed kvinders – mulighed for at få en uddannelse.

Nu bliver der så sat endnu en socialdemokratisk mærkesag på dagsordenen, og den bliver endda gennemført med det her lovforslag, nemlig et markant løft til samboende studerende med børn. Når både mor og far er på SU, er der med det nuværende tillæg på 715 kr. ikke meget at rutte med, og muligheden for at påtage sig ekstra erhvervsarbejde er for mange ikkeeksisterende, når man også skal have hverdagen til at hænge sammen. Med denne næsten tredobling af tillægget fra de 715 kr. til 2.000 kr. om måneden, som Socialdemokraterne har fået med i den her aftale, ja, så får 1.100 samboende SU-forældre i Danmark en væsentlig bedre økonomi.

Det vil betyde, at de ikke behøver at optage så meget i lån, og at de får bedre mulighed for at gennemføre studierne på normeret tid – alt sammen til gavn for dem selv og for samfundet. Det skal være attraktivt at få børn under studierne, og det hjælper forhøjelsen af tillægget med til at det bliver.

Vi er meget optaget af at sikre målrettede forbedringer af SU-systemet, og her er det særlig

gruppen af forældre på SU, der har haft trange kår. Den næste perle, som vi gerne vil sætte på den her snor for at forbedre forholdene for studerende med børn, er at få forbedret barselorloven for SU-modtagere. Barselvilkårene for studerende er slet ikke fulgt med udviklingen på arbejdsmarkedet, og det er noget, som vi Socialdemokrater vil rejse i SU-forligskredsen.

Med hensyn til forhøjelsen af fribeløbet, som jeg kunne høre at Venstres ordfører lægger meget vægt på, gennemføres den jo også med det her lovforslag. Og det har været afgørende for os, at det sker med omtanke for, at det ikke må gå ud over studierne. Vi var skeptiske, da regeringen med sin stort anlagte jobplan lod de studerende indgå som sådan en del af planen for, hvordan man kunne øge arbejdsstyrken. Vi synes, det skal være det primære for de studerende, at de passer deres studier, ikke at de bidrager til at nå målet for regeringens jobplan.

Men vi synes, at aftalen her er landet på et fint niveau, og det vil jeg gerne understrege. At vi nu hæver fribeløbet til et niveau, der svarer til, at den studerende kan arbejde ca. 15 timer om ugen, synes vi er rigtig fornuftigt. Ifølge de undersøgelser, der er lavet, er det jo, som det også blev fremhævet af den tidligere ordfører, muligt samtidigt at opretholde en fornuftig studieaktivitet og ikke forlænge studierne.

Men det, som vi så mener ville være på sin plads nu, er jo, at offentlige arbejdsgivere gik foran og undlod at udbyde studentstillinger på mere end 15 timer om ugen. Vi bad i forbindelse med forhandlingerne ministeren om at undersøge, om der kunne laves sådan en aftale med staten om, at man altså ikke udbød studiejob på mere end 15 timer. Det synes vi kunne være interessant at høre om ministeren har arbejdet videre med. Det kan vi jo tage under udvalgsbehandlingen.

En del af finansieringen af de her udmærkede forslag findes ved at digitalisere SU-systemet, og det er på mange måder en fordel, som gør det nemmere for de studerende at administrere og også giver mulighed for mere fleksible lånemuligheder. Det synes vi er rigtig, rigtig positivt, og det er noget, som har været efterspurgt af de studerende, som har ønsket mulighed for at kunne vælge mindre lånerater, og som altså også vil give mulighed for, at man kan få en mindre låntagning. Det er jo noget, der ofte har været på dagsordenen, at låntagningen stiger – så det er rigtig positivt.

Men så har flere af høringssvarene altså påpeget eller sat spørgsmålstegn ved regeringens beregninger af de her effektiviseringsgevinster ved digitalisering, og det er selvfølgelig problematisk, hvis de forudsætninger, hvorunder vi har indgået den her aftale, ikke holder stik. Så vil der være et andet grundlag end det, som ministeren har forelagt forligskredsen. Vi har fået ministerens ord for, at han løbende vil holde os orienteret om implementeringen af aftalen, herunder økonomien, og således også om forudsætningerne holder stik. Det vil vi selvfølgelig følge meget nøje, og hvis det viser sig, at forudsætningerne ændrer sig, ja, så må vi naturligvis have en drøftelse af det i forligskredsen.

Men når det er sagt, er vi overordentlig tilfredse med det her forslag og også med den aftale, som vi har indgået med de fleste af Folketingets partier, og vi kan naturligvis støtte forslaget.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:45

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg skal lige sige, at Socialdemokraterne – ligesom de øvrige forligspartier – jo er gået ind i finansieringen af det her med åbne øjne. Jeg går ikke ud fra, at øjnene bliver lukket, bare fordi man har indgået et forlig og der så lige pludselig er nogle, der kritiserer finansieringen. Sådan er det jo altid: Når man giver nogle penge, tager man pengene et andet sted fra, og så er der jo altid nogle, der bliver lidt kedede af det. Sådan er det.

Men mit spørgsmål er: Hvorfor gennemførte man ikke det her med forbedringer for studerende med børn, som jeg kan forstå at Socialdemokraterne mener det vel sådan set næsten kun var Socialdemokraterne der syntes var en god ide – da man for et stykke tid siden gav bedre økonomisk hjælp dels til enlige forsørgere, dels nu her til samboende forsørgere – i 1990'erne? Hvorfor ventede man, til VOK fik flertallet?

Kl. 17:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:45

Kirsten Brosbøl (S):

Den første del var vel nærmere en kommentar, og til det vil jeg sige, at vi står bag aftalen. Men nu viste høringssvarene jo, at der kunne sættes spørgsmålstegn ved de her beregninger, så jeg

synes også, at det er på sin plads, at man efter en høringsrunde har lov til at bede ministeren om at præcisere, at de forudsætninger, der ligger til grund for, at vi har indgået aftalen, selvfølgelig skal tages op i forligskredsen, hvis de ændrer sig. Det har vi jo fået ministerens ord for, så det synes jeg er ganske fint.

I forhold til de forbedringer, der er sket for enlige forsørgere, ja, så er det bestemt noget, som Socialdemokraterne har kæmpet meget for. Jeg synes, at det der med at blive ved med at henvise til, hvorfor man så ikke har gjort alle de gode ting, som man gerne ville, dengang man selv havde regeringsmagten, kunne man jo gøre med hensyn til mange ting. Vi har vel alle sammen lov til at udvikle vores politik og komme med nye forslag hele tiden; det gør vi i hvert fald hos Socialdemokraterne. Forbedringer for studerende med børn er noget af det, vi gerne vil sætte på dagsordenen. Vi har allerede sat mange milepæle, og vi har det her med barselorloven tilbage, som vi gerne vil have rejst.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:46

Martin Henriksen (DF):

Det der med barselorloven rejste Dansk Folkeparti jo for lang tid siden, og vi synes, at det er alle tiders, hvis både Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti vil have det som noget, som man gerne vil have gennemført på et senere tidspunkt.

Men det er jo sådan lidt pudsigt, for jeg hører med jævne mellemrum, at det her er man rigtig glade for at vi gennemfører. Og det synes jeg er alle tiders, og det er vi også glade for i Dansk Folkeparti.

Men var den socialdemokratiske politik i 1990'erne ikke den, at man ønskede at gøre noget for studerende med børn? Jeg kan godt forstå, at man synes, at det er irriterende, at vi hele tiden henviser til, hvad der skete i 1990'erne, men det var jo lang tid, hvor man havde mulighed for at gøre noget for studerende med børn, men hvor man så af en eller anden årsag undlod at gøre det, måske fordi man internt i Socialdemokratiet havde svært ved at presse det igennem over for socialdemokratiske ministre eller radikale ministre, eller hvad ved jeg. Så jeg vil bede Socialdemokraterne sådan uddybe, hvilken udvikling fra 1990'erne og til nu der har gjort, at Socialdemokraterne er gået fra at mene,

at man ikke skulle gøre meget for studerende med børn, til at mene, at man skal gøre lidt mere for studerende med børn.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:47

Kirsten Brosbøl (S):

Nu kan man jo ikke referere fra forhandlinger, det er jo noget, der foregår partierne imellem og ordførerne imellem, men det, jeg har fremført i min ordførertale, er, at det har været ganske overordentlig vigtigt for Socialdemokraterne at rejse de her spørgsmål i forhandlingerne, og det resultat, vi står med her i dag om næsten at tre-doble tillægget til samboende SU-forældre, vil vi meget gerne tage på vores skuldre og sige, at det er noget, vi har båret ind i forhandlingslokalet, og vi er også glade for, at det er kommet med i den endelige aftale.

Partierne har lagt vægt på forskellige ting i forhandlingsforløbet. Når vi hører Dansk Folkepartis ordfører, er der måske en anden vægtning, men jeg har bestemt intet problem med at tage kredit for, at vi har fået det her med samboende SU-forældre med i aftalen.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Sophie Løhde (V):

Man burde jo næsten spørge så, hvem der har de bredeste skuldre og så også dermed bærer de største byrder, men det vil jeg afholde mig fra.

Nu bed jeg mærke i, at den socialdemokratiske ordfører gerne ville have, at offentlige arbejdsgivere gik foran og ikke udbød studenterejob på mere end 15 timer ugentligt. Mener Socialdemokratiet altså dermed, at der over en bred kam ikke findes studerende på videregående uddannelser, der er i stand til at arbejde mere end 15 timer om ugen? Altså, det virker, som om man sådan her fra centralt hold endnu en gang går ind og lægger en fast defineret grænse for, hvad der er bedst for den enkelte, og man præcis ved, hvad der er godt for den enkelte studerende, hvor meget vedkommende må arbejde, og hvor meget vedkommende kan magte. Det er sådan set lidt det samme, som når man opfordrer staten til at gå foran og ikke udbyde job, der er på mere end 15 timer. Er det ikke lidt af en gli-debane, man er på vej ud på der?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:49

Kirsten Brosbøl (S):

Altså, fru Sophie Løhde brugte jo selv en stor del af sin taletid på at redegøre for, hvorfor 15 timer var sådan et fornuftigt niveau at lande på. Ud fra de undersøgelser, der er lavet, viser det sig, at det er et niveau, som sikrer, at der ikke bliver studietidsforlængelse, men at det til gengæld gavner den studerendes studieforløb, at man samtidig har den her erhvervstilknytning. De undersøgelser, der er lavet, viser også, at hvis man har for meget erhvervsarbejde – der siger man 20 timer og derover – kan det faktisk ses på studie gennemførelsen, så vi mener bestemt, at der er fakta bag de argumenter, og dem har fru Sophie Løhde selv fremført. Derfor synes vi, at det ville være ganske rimeligt, hvis man fra statens side gik foran og sagde, at 15 timer var et rimeligt niveau i forhold til, hvordan man kunne kombinere studier og erhvervsarbejde, og derfor skulle det være retningslinjen for staten.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Sophie Løhde (V):

Når jeg har redegjort for de undersøgelser, er det jo, fordi vi ikke mindst her i Folketingssalen gentagne gange har hørt bl.a. fru Kirsten Brosbøl fremtøre med, at det her med at hæve fribeløbet simpelt hen var noget af det værste, man kunne finde på. Det var ikke Socialdemokratiets kop te, og det ville man ikke være med til. Det var studietidsforlængende osv. Derfor tillod jeg mig at fremhæve nogle undersøgelser, som viste, at det her sådan set ikke var noget, der gjorde skade.

Når det så er sagt, mener jeg jo ikke som ordfører fra Venstre, at jeg præcis ved, hvor mange timer den enkelte studerende er i stand til at arbejde ved siden af studierne. Jeg tror, at der er nogle studerende, der er stand til at arbejde 10 timer om ugen, og jeg tror, der er andre, der er i stand til at arbejde 20 eller 25 timer om ugen.

Det vil jeg sådan set ikke blande mig i. Jeg vil bare gerne høre: Agter Socialdemokratiet – hvis man får magt, som man har agt – at gennemføre sådan en øvre grænse for, hvor lang tid studiejob i det offentlige må vare?

Kl. 17:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 17:51

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen på den ene side siger fru Sophie Løhde, at der er fakta, der viser, at 15 timer er det niveau, der er godt i forhold til at kunne kombinere studier og erhvervsarbejde. På den anden side siger fru Sophie Løhde, at vi jo ikke kan bestemme, hvor meget en studerende kan arbejde ved siden af sit studium. Det sidste kunne man jo tolke, som om fru Sophie Løhde i virkeligheden mener, at der slet ikke bør være noget loft over, hvad man må tjene ved siden af sin SU, for det er jo den yderste konsekvens af det argument. Jeg synes da, det kunne være interessant at høre, om det er det, som Venstre gerne vil.

Når vi lander på et niveau i den her aftale, der sikrer, at man kan arbejde omkring 15 timer, synes vi, det er rigtig fornuftigt, og der er nogle saglige og gode argumenter for det. Vi synes også, man skulle overføre det til den politik, man har i staten, for, hvordan man udbyder studentstillinger.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den socialdemokratiske ordfører, og den næste er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:52

(Ordfører):**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Det er en god dag for landets studerende. Med dette lovforslag indfrier Dansk Folkeparti flere af sine løfter. Vi kan naturligvis ikke love, at tingene altid bliver, som vi gerne vil have det, men vi kan love at arbejde for det. Det har vi gjort, og på trods af årelang modstand fra den samlede venstrefløj står vi nu med et lovforslag, der bl.a. hæver grænsen for, hvor meget man må tjene ved siden af sin SU.

Undervejs har Dansk Folkeparti ikke kun måttet kæmpe mod venstrefløjens i forligskredsen, også regeringen har været svær at forhandle med. Godt nok foreslog regeringen selv at hæve fribeløbsgrænsen med 1.500 kr. pr. måned i sin jobplan – så er det jo passende, at det er beskæftigelsesministeren, der er her i dag – men under forhandlingerne var regeringen mindre ambitiøs og ville lade sig nøje med en forhøjelse på 1.100 kr. pr. måned. Sådan endte det heldigvis ikke.

Det er ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti gerne havde set fribeløbet hævet med 2.000 kr. eller 3.000 kr. pr. måned, men fra Dansk Folkepartis side er vi tilfredse med, at vi endte med en forhøjelse på 1.500 kr. pr. måned, så det nu er muligt at tjene ca. 94.000 kr. om året fra 2009, uden at man bliver trukket i sin SU.

Der er også mange andre fornuftige initiativer. Dansk Folkeparti hilser det bl.a. velkommen, at der endnu en gang gøres en ekstra indsats for studerende med børn. I Dansk Folkeparti anser vi det for positivt, at unge under deres studium stifter familie. Der er ordentlige vilkår i dag, og nu lægger vi op til at gøre det endnu bedre. Der er faktisk tale om et markant løft. På dette punkt er der for Dansk Folkepartis vedkommende lige så meget tale om et familiepolitisk tiltag.

Det ligger ligeledes Dansk Folkeparti på sinde at sikre ordentlige og rimelige forhold for alle studerende. Derfor er vi naturligvis også glade for, at vi med dette lovforslag lægger op til en forhøjelse af handicapstillægget. Handicaptillægget forhøjes til ca. 7.000 kr. pr. måned, altså en forbedring.

Dansk Folkeparti fik til stor irritation for nogle forlænget forhandlingerne, men den ekstra tid gav ministeren tid og plads til at finde på gode ideer, og resultatet ser vi her: en bedre aftale, end der oprindeligt var lagt op til.

En helt ny gruppe af unge får nu mulighed for at få SU. Der gives således adgang til SU efter samme regler, som gælder for almen voksenundervisning til de 18-19-årige, til forberedende voksenundervisning, og det kan forhåbentlig bidrage til at få endnu flere med.

Tak til den minister, som ikke er her. Det er ikke altid, jeg takker ham, så det er lidt ærgerligt, at han, nu jeg gør det, ikke er til stede. Tak til undervisningsministeren og embedsværket for ideen om SU til en helt ny gruppe unge. Nu kan vi tage endnu et skridt hen imod at sikre flere unge øget selvtillid og forhåbentlig øget livskvalitet.

I forbindelse med forslaget indføres også en ny og mere fleksibel låneordning, og det kan Dansk Folkeparti også støtte.

Forslaget indfører også, at uddannelsessøgende, der søger SU til studentereksamen ved A.P. Møller Skolen i Slesvig, ligesom uddannelsessøgende ved Duborg-Skolen i Flensborg undtages fra den såkaldte 2-års-regel, så de også kan få dansk SU. Begge skoler tilbyder studentereksamen og drives af Dansk Skoleforening for

Sydslesvig. Dansk Folkeparti vil i den anledning sende en hilsen til de danske unge syd for grænsen og ønske det danske mindretal tillykke med endnu en udvidelse af danskheden. Og vi støtter naturligvis tilpasningen til det nye uddannelsesbillede i Sydslesvig.

Alt i alt er der tale om en rigtig god aftale. Dansk Folkeparti var gerne gået endnu videre. Vi havde gerne set økonomiske forbedringer for studerende på barsel, men det må vi tage med næste gang, forligskredsen mødes – forhåbentlig. Vi havde også gerne set, at der var blevet gjort noget for studerende på ungdomsuddannelserne. Eksempelvis gav Dansk Folkeparti i forhandlingsforløbet udtryk for, at vi gerne så den såkaldte 20-20-regel afskaffet. Dansk Folkeparti havde også gerne set, at studerende på ungdomsuddannelserne havde fået mulighed for at tjene mere ved siden af SU'en, ligesom studerende på de videregående uddannelser nu får. Men det var der ikke stemning for blandt de øvrige partier.

Til gengæld, og det er måske en ringe trøst for de studerende på ungdomsuddannelserne, men ikke desto mindre nødvendigt at slå fast, fik Dansk Folkeparti afværget venstrefløjens ønske om at finansiere de øvrige SU-tiltag ved økonomiske forringelser for gymnasie- og handelsskoleeleverne. I Dansk Folkeparti var vi ikke parate til at finansiere tiltag for studerende på de videregående uddannelser med økonomiske forringelser for studerende på ungdomsuddannelserne.

Der blev fundet en anden finansieringsmetode. Den havde nok set lidt anderledes ud, hvis Dansk Folkeparti og regeringen alene bestemte, men det blev, som det blev, og det står vi selvfølgelig ved.

Alt i alt står vi tilbage med en rigtig god aftale. Der er forbedringer for studerende med børn, der er en forhøjelse af handicaptillægget, og der er SU til en helt ny gruppe af unge. Sidst, men ikke mindst er der en forhøjelse af grænsen for, hvor meget man må tjene ved siden af SU'en. Siden jeg blev valgt til Folketinget i 2005, har jeg hørt på, at venstrefløjens gentagne gange har afvist at give de studerende mere økonomisk frihed. Det har taget en del år at nå hertil. Tænk, hvad man kunne udrette på SU-området, hvis forligskredsen kun bestod af VOK; hvilke markante forbedringer kunne vi ikke gennemføre, hvis venstrefløjens var udelukket fra hele tiden at nedlægge veto mod forbedringer for de studerende.

Men vi er da kommet et godt stykke ad vejen. Dansk Folkeparti er tilfreds og støtter lovforslaget.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:57

Kirsten Brosbøl (S):

Der er godt nok mange meget interessante udtalelser i den tale, bl.a. at Dansk Folkeparti altså ønsker en snæver SU-forligskreds med VKO – eller VOK, som Dansk Folkeparti ynder at sige det. Det synes jeg da er et sådan meget interessant statement at komme med, når man netop står og har lavet en bred aftale, som jeg kan forstå at hr. Martin Henriksen dog er tilfreds med.

Så undrede det mig meget at høre, at det skulle have været venstrefløjen, der var kommet med forslag om at forringe SU'en for ungdomsuddannelserne. Jeg ved godt, at hr. Martin Henriksen ikke kan referere fra forhandlingerne, og det vil jeg også undlade at gøre, men jeg vil meget gerne bede hr. Martin Henriksen bekræfte, at det ikke var tilfældet, at det var Socialdemokraterne eller andre partier på venstrefløjen, der kom med sådanne forslag.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:58

Martin Henriksen (DF):

Det kan jeg ikke bekræfte. Og i øvrigt vil jeg til det første sige, at Dansk Folkeparti støtter, at der er en bred forligskreds omkring SU. Jeg lavede bare et tankespind, hvor jeg sagde, at det kunne have gået meget hurtigere – altså, vi kunne have fået en SU-aftale for lang tid siden, for 2 år siden, for 3 år siden, hvis ikke det var, fordi venstrefløjen konstant og uafbrudt i forligskredsen have brugt sin vektor til at nedlægge veto mod, at studerende kunne få lov til at tjene lidt mere ved siden af deres SU. Det er jo realiteten; det står også beskrevet i pressen, side op og side ned. Sådan er det jo.

Så er der den anden del, nemlig det der med venstrefløjen, som jeg var inde på i min ordførelsetale – og det er jo ikke noget med at referere fra forhandlingerne, for det har været omtalt i pressen, og både venstrefløjen og regeringen og Dansk Folkeparti har kommenteret det i pressen, så der er ikke noget med at referere fra forhandlingerne der. Det er jo velkendt for folk, der har fulgt med uden for forhandlingerne og læst

det i pressen, at man fra venstrefløjens side ønskede at finansiere de tiltag, de forbedringer, som vi laver for studerende på de videregående uddannelser, ved at sænke loftet for, hvor meget man må tjene ved siden af SU'en som studerende på ungdomsuddannelserne. Og den måde, man kradser pengene ind på der, er jo ved, at man sænker loftet, og så er der nogle, der kommer til at arbejde for meget, og dermed skal de betale SU tilbage. Det er jo realiteterne.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Kirsten Brosbøl for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:59

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes, at det, vi hører fra Dansk Folkeparti, er fuldstændig uhørt. Altså, alle og enhver, der har fulgt med i de her SU-forhandlinger, ved, at der faktisk næsten var indgået en SU-aftale, som Dansk Folkepartis folketingsgruppe så afviste og dermed trak forhandlingerne i langdrag. Så at påstå, at det skulle være venstrefløjen, der obstruerede forhandlingerne i SU-forligskredsen, synes jeg er fuldstændig ude i hampen.

Til påstanden om, at vi skulle have bragt forslag ind om at forringe SU'en for ungdomsuddannelserne, må jeg sige, at der jo var mange forskellige modeller i spil, bl.a. forringelser af cafépenge og andet, som vi blankt har afvist. Og det vil jeg gerne slå en meget fed streg under: Vi har ingen intentioner om at forringe SU'en for studerende på ungdomsuddannelserne, og det håber jeg heller ikke at Dansk Folkeparti har.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:00

Martin Henriksen (DF):

Jo, men altså det hænger jo sådan sammen: Det er rigtigt nok, at Socialdemokraterne ikke vil tage de såkaldte cafépenge – det er det, som Socialdemokraterne kalder det, som de studerende får i SU på ungdomsuddannelserne, nemlig rene og skære cafépenge. Det er så, hvad det er. Det er jo rigtigt nok. Der er man trods alt lidt sofistikeret, så man siger det på den måde: Dem vil vi ikke tage, men I skal bare vide, at vi sænker loftet for, hvor meget I må tjene ved siden af SU'en, når I f.eks. er en gymnasieelev eller handelsskoleelev – vi sænker det, så I kan tjene mindre, end I må i dag.

Der var flere, der ville blive ramt af det loft – det er jo en kold og kynisk beregning – ergo

kunne staten kradsse mere ind, og det er SU, som staten kradsder ind, så man ville skulle tilbagebetale noget af den SU, man har fået. Det er jo realiteten. Det var den finansiering, som venstrefløjens ønskede, og det var det, som Dansk Folkeparti nedlagde veto mod. Dansk Folkeparti sagde også, at vi mente, at det der med, at man kun ville forhøje fribeløbet en lillebitte smule til 1.100 kr. pr. måned, ikke var godt nok. Og det var der, hvor vi kom tilbage, og hvor man så dels fik anden finansiering, som man så kan mene om, hvad man vil, men det gik i hvert fald ikke ud over nogle studerende, som ikke får forbedringer af den her aftale. Man kan også konkludere af det, at der er en hel ny gruppe af unge, der vil få SU, som ellers ikke ville have fået SU. Og det var også det vi sagde at vi ikke ville være med til.

Så kom ministeren, fordi der kom en bedre finansiering, og havde flere penge til rådighed, og så kom fribeløbet også og blev endnu højere end det, som der oprindeligt var lagt op til. Så jeg ser ingen grund til at trække noget af det, som jeg har sagt, tilbage. Det er jo fuldstændig i overensstemmelse med, hvad der er foregået.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det SF's ordfører, fru Nanna Westerby.

Kl. 18:01

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Dette forslag er jo en udmøntning af det sidste SU-forlig, der blev indgået i forsommeren. SF er en del af forligskredsen, og vi er glade for det her forslag. For SF er det et godt forslag, der dels sikrer de studerende flere penge mellem hænderne, dels forbedrer vilkårene for nogle af de særlige grupper af studerende, der i dag har meget svært ved at klare sig.

Forslaget indeholder en række forbedringer for de studerende. Først og fremmest vil jeg nævne forhøjelsen af tillægget til forsørgere, der modtager SU og bor sammen med en anden SU-modtager, fra 715 kr. om måneden til 2.000 kr. om måneden. Det er en gruppe, der længe har været meget trængt, så vi er selvfølgelig meget glade for, at vi nu kan forbedre deres vilkår som studerende.

Forslaget indeholder også en forhøjelse af handicapstillægget med 750 kr. om måneden samt en forhøjelse af det laveste fribeløb med 1.500 kr. om måneden for uddannelsessøgende ved videregående uddannelser. Det giver de

studerende mulighed for at få månederne til at løbe lettere rundt, fordi deres indkomst kan forøges.

I den forbindelse skal vi selvfølgelig være meget opmærksomme på, at jo mere vi hæver fribeløbet, jo mere kan de studerende også arbejde, og jo mindre tid kan man frygte at de bruger på studiet. SF er meget opmærksomme på den balance, og det vil vi også være fremover. Vi synes, at forhøjelsen af fribeløbet er landet et rigtig fornuftigt sted, for det er helt nødvendigt at sikre de studerende flere penge mellem hænderne.

Sidst gives der nu SU til de 18-19-årige deltagere i forberedende voksenundervisning, og der sikres også flere lånemuligheder for SU-modtagere. Så alt i alt er der nogle rigtig gode elementer i det her forslag.

Jeg vil til slut nævne, at forslaget er delvist finansieret ved digitalisering af SU-styrelsen, og gevinsten af den digitalisering er udregnet på baggrund af en rapport fra Deloitte. Det er selvfølgelig en forudsætning, at ændringerne kun gennemføres, hvis den effektiviseringsgevinst kan realiseres. Forudsætningerne for aftalen skal selvfølgelig være på plads.

Så vil jeg sige, at det ikke skal være nogen hemmelighed, at SF helst havde set, at de flere skatteindtægter, der kommer ind som følge af, at de studerende arbejder mere, var blevet brugt til at forbedre forholdene for de studerende og ikke til at finansiere regeringens jobplan. Det kunne der desværre ikke opnås flertal for i forligskredsen, og det var vi selvfølgelig ærgerlige over, men vi synes alligevel, at der er rigtig mange forbedringer i denne aftale, så vi er glade for det her forslag.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Den næste er den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 18:04

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Jamen også i den konservative folketingsgruppe er vi rigtig godt tilfredse med det her lovforslag. Ordførerne har jo sådan lidt på skift lagt forskellig vægt på de forskellige dele af den del, der hedder SU-forliget, altså der, hvor vi i en bred forligskreds er blevet enige om at lave nogle ændringer af SU'en. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra konservativ side sådan set gerne så, at fribeløbet var blevet hævet lidt mere. Det var jeg bl.a. selv ude at sige for no-

gen tid siden, men vi er rigtig godt tilfredse med, at det kom så højt op, som det gjorde.

De undersøgelser, som flere ordførere jo også har refereret til, siger i virkeligheden, at 15-20 timers arbejde om ugen er ganske fornuftigt i forhold til det her med at overholde studietider og få tingene til at hænge sammen. Man kan sige, at der ligger vi jo så med den hævelse af fribeløbet, der er her, lige i den lave ende af de der 15-20 timer. Men med det gode forhandlingsklima kan det jo være, at vi på et tidspunkt kan nå dertil.

Vi mener så også, at der skal være en afvejning sådan, at hvis man tjener rigtig mange penge og f.eks. har et fuldtidsjob, så skal man selvfølgelig ikke have SU. SU er for studerende, der primært er studerende. Og derfor synes vi også, at det både er sagligt og rigtigt at se på og skele til, hvad de faglige vurderinger er af, hvor meget studiearbejde man kan have. Så er vi glade for, at den enkelte individuelt kan vælge og tilpasse det og sige, at vedkommende gerne vil arbejde mere eller mindre. Så det er ikke noget, vi står herinde og bestemmer, men fribeløbet tilpasses dog nogenlunde til det.

Derudover har vi også været glade for både forsørgertillæg og handicaptillæg, som vi mener er helt rigtige og rimelige ændringer, og ikke mindst også den ændring, som det vist kun var Dansk Folkeparti, der var inde på, nemlig SU til unge mennesker på 18-19 år i forberedende voksenuddannelse og almen voksenuddannelse.

Det er faktisk – synes vi – et rigtig væsentligt tiltag for at få nogle flere unge mennesker med, ruste dem til at komme videre i uddannelsessystemet og kunne klare sig bedre på arbejdsmarkedet, og vi er rigtig glade for, at vi med den her ordning nu ikke tilskynder dem til at vente, til de bliver 20 år, men at de kan komme i gang som 18-19-årige med at få taget de her kurser.

Så vil jeg godt dvæle lidt ved det, som ikke så mange har været inde på, nemlig de fleksible låneordninger, som jo er en følge af digitaliseringen og noget, som vi fra konservativ side efterhånden i årevis har talt varmt for. Vi er flere gange blevet mødt med, at det var bureaukratisk og besværligt, og det kunne man ikke, og hvordan skulle man regne på det, og i det hele taget har der været sådan lidt modvilje mod det. Det lå bl.a. i et af mine svar i forbindelse med de mange diskussioner, der var for et år eller to siden om det her med studerende, der følte sig fristet til at låne lidt mere, end der var evne til at betale tilbage, hvor vi jo sådan set synes, at det er ganske rimeligt, at man kan sige, at man faktisk ikke

behøver at låne det fulde beløb, man behøver kun at låne 300 kr., 1.000 kr. eller 1.500 kr. for at få sin månedlige økonomi til at hænge sammen. Det er klart, at med kravet om, at man skulle låne maks.-beløb, var det da nemt at føle sig fristet til at låne det fulde beløb, og når nu pengene stod på bankkontoen, så var det da også fristen- de at bruge dem til lidt bedre mad osv. Det kan man sagtens forstå.

Vi synes, at den fleksible låneordning er rigtig, rigtig god. Den giver den studerende en mulighed for at tilrettelægge sin økonomi sådan, at man vurderer, hvordan man bedst gør, og at man tager en vurdering af, hvad der lige præcis skal til, for at ens økonomi kan hænge sammen. Det kan jo være meget individuelt fra studerende til studerende, alt efter f.eks. hvor meget erhvervsarbejde, man vurderer man kan tage, og hvad man i øvrigt måtte have af behov. Vi syntes, at det var meget underligt, unødigt fleksibelt, at man så skulle gå ind og låne i en måned og så lade være at låne i et par måneder og så låne i en måned igen. Nu vil man fremover bare kunne sige, at man gerne vil låne f.eks. 1.000 kr. om måneden, eller hvad det nu måtte være.

Vi har også lagt meget vægt på, at det ikke bare blev sådan et kvart, et halvt eller et helt beløb, men at det blev sådan, at man i princippet kunne låne 327,50 kr., hvis det var det, man mente var det rigtige beløb, simpelt hen for at systemet for den enkelte studerende blev så fleksibelt som muligt.

I det hele taget er vi rigtig glade for SU-forliget, vi synes, det fandt en rigtig udmærket balance – der er altid ting, man gerne vil ændre en lille smule på, og hjørner, man gerne vil gøre noget ved, hvis man stod alene med 90 mandater, men sådan har vi det jo alle sammen. Så er vi altså også glade for, at man i forligspartierne har været med på, at vi nu også fik det her med den fleksible lånemulighed ind allerede i det her lovforslag, så vi kunne få det gennemført allerede nu, hvor digitaliseringen giver muligheden for det.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører, og så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Marianne Jelved.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre finder, at det her forslag er rigtig godt, og at det er et godt eksempel på i

hvert fald to ting. Det er et godt eksempel på, at kompromiser er noget, som alle har bidraget til, og at alle derfor kan være tilfredse med resultatet – det kan vi jo også høre på de ordførere, der har været på talerstolen indtil nu, og jeg står her nu og er så også en tilfreds ordfører. Det er også et godt eksempel på, at ny teknologi faktisk fører til reelle besparelser, som kan bruges til noget andet end ren administration, noget til at forbedre vilkårene for i det her tilfælde de studerende, som har nok at se til i forvejen. Men det er også vigtigt at pointere og understrege, at de studerende skal finde en balance mellem bl.a. erhvervsarbejde og studiet, og det er bl.a. også vores ansvar som lovgivere at give rammerne for det, så det bliver muligt.

Vi i Det Radikale Venstre ser positivt på, at studerende har erhvervsarbejde. Der er masser af undersøgelser, der viser, at det kvalificerer deres studier, og at det også kvalificerer deres kompetencer til at få et udmærket job, efter studiet er færdigt, men der skal altså være en balance. Her har vi så fundet en balance, som jo bl.a. har været bestemt af, hvor mange midler vi havde til rådighed, og hvad de midler gerne skulle dække af forbedringer, og balancen hedder altså 15 timers arbejde om ugen. Man kan selvfølgelig spørge om, hvorfor vi ikke kunne finde de midler, der kunne gøre, at vi kunne komme op på 20 timer, men det magtede vi altså ikke. Vi valgte at prioritere på en anden måde. Det betyder jo også, at staten i virkeligheden burde påtage sig et ansvar for at indrette sine studiejob, som der jo er mange af, i statslige styrelser og ministerier osv. osv., således at de var 15-timers-job. Det ville jo være en hjælp og i hvert fald få en konsekvens, som mange ville kunne forstå.

Med de større fribeløb følger også større handicaptillæg. Der har været kritik fra handicaporganisationerne af, at det handicaptillæg er mindre end fribeløbet, men baggrunden for, at det er mindre, er sådan set logisk nok, fordi udnyttelsen af fribeløbet i gennemsnit beløber sig til under halvdelen af fribeløbet. Derfor har vi i den her situation fundet, at det var rimeligt at lægge handicaptillægget på det halve af fribeløbet. Det er i hvert fald forsvarligt.

Dobbeltklipordningen bliver afskaffet. Det var jo noget, der kom ind i forhandlingerne ret sent, og det er så et tredje eksempel på, at det er godt at holde øje med, hvordan de ting, som vi vedtager herinde, virker – med jævne mellemrum kan vi gå det lidt efter i sømmene – for det, vi måtte konstatere, var, at der var muligheder

for en u hensigtsmæssig brug og en ikke forventet brug af dobbeltklip, så studerende, der var tilpas fliffige, kunne tilrettelægge størrelsen på deres egne fribeløb henigennem studiet, og det var jo ikke det, der var meningen med dobbeltklippene. Mange undersøgelser viste, at dobbeltklippene jo heller ikke bliver brugt til det, der egentlig var hensigten med dem, i et særligt stort omfang.

På den måde blev der råd til både højere fribeløb, øget handicaptillæg og et langt bedre forsørgertillæg, og det var i virkeligheden tre ønsker, som alle partier i forligskredsen var enige om var centrale og vigtige spørgsmål, som vi gerne ville bidrage til. Og sådan hænger nye udgifter sammen med nye besparelser.

At unge på forberedende voksenuddannelse også fik fleksible lånemuligheder, som fru Dyremose meget detaljeret beskrev det gode ved, er jo endnu et godt eksempel på, at digitaliseringen og her den nye teknologi gør, at vi kan få en langt større fleksibilitet i vores forskellige ordninger og systemer.

Så alt i alt er det her et rigtig godt resultat, som Det Radikale Venstre støtter. Lovforslaget er et eksempel på prioriteringer og på et godt samarbejde og et godt bidrag fra administrationen, ministeriet og SU-styrelsen, til at vi kunne nå at få enderne til at hænge sammen.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører, og så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:13

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten mener vi, det er positivt, hvis man er i stand til at hente en gevinst ved digitaliseringen af behandlingen af SU. Vi er også helt enige i, at sådan en gevinst selvfølgelig skal tilføres området, og at man ikke, som det f.eks. ses i forhold til indkøbs effektiviseringerne på ungdomsuddannelserne, bruger pengene til at finansiere alle mulige andre ting. Vi mener, at der ligger mange små gode dele, mange små skridt i den rigtige retning, i det her forslag: Penge til at studere med handicap, SU til 18-19-årige under forberedende voksenuddannelse og fleksible lånemuligheder.

Når vi så alligevel går imod forslaget, er det, fordi vi mener, at det trækker i en forkert retning. For der er ikke nogen tvivl om, at SU'en, som den ser ud i dag, og systemet, som det er

indrettet i dag, ikke er til at leve af. Men vi mener ikke, at man løser de problemer ved at lade de studerende arbejde endnu mere, end de gør i forvejen. Et studium er en fuldtidsbeskæftigelse, og det mener vi i Enhedslisten at der skal holdes fast i, og derfor skal man selvfølgelig også have en SU, der er til at leve af.

Sådan er situationen ikke i dag. Og måden, man kunne løse det problem på, var jo altså ved at tilføre det her samlede område flere penge – ikke ved at lade de studerende arbejde mere ved siden af. Hvis vi vil motivere flere unge fra de uddannelsesfremmede hjem, er det faktisk helt, helt afgørende for, om man tager en uddannelse, at der er en SU, der er til at leve af. Derfor kan vi jo altså også godt tilslutte os de lærerstuderende og de universitetsstuderende, når de peger på det ironiske i, at regeringen på den ene side forsøger at presse de studerende hurtigere igennem med alle midler, og man på den anden side går ud og med det her forslag faktisk opfordrer de studerende til at arbejde mere, end de gør i forvejen. I realiteten kan det jo risikere at skabe en situation, der betyder, at de studerende bliver forsinket.

Det er ikke mere end et års tid siden, der kom en ph.d.-afhandling fra Aarhus Universitet, hvori man slog fast, at der er grænser for, hvor meget studerende skal arbejde, og i den forbindelse gik DSF, Danske Studerendes Fællesråd, ud og sagde, at 10-12 timer er et fornuftigt niveau. For der er ikke nogen tvivl om, at det kan være brugbart for studerende at have noget arbejde ved siden af: Man kan få nogle gode erfaringer, man kan komme ud og bruge sin viden i praksis. Men der er grænser.

Til sidst vil jeg bare lige sige, at Enhedslisten også kan tilslutte sig forslaget fra Sammenslutningen af Unge Med Handicap om, at unge med handicap skal have mulighed for ekstra SU-klip, hvis de bliver forsinket i deres uddannelse på grund af deres handicap. Det er et eksempel på et af de mange steder, hvor man kunne forbedre vores nuværende system.

Til allersidst vil jeg sige, at Enhedslisten er meget enig i det, der bliver sagt både fra De Radikale og fra Socialdemokraterne i forhold til at få niveauet for studiejob i det offentlige til at hænge sammen med det, man faktisk lægger op til i den her aftale.

Enhedslisten kan desværre ikke støtte forslaget, som det ligger, på trods af at vi altså synes, der er gode elementer i det.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 18:16

Sophie Løhde (V):

Jeg vil bare ganske kort spørge Enhedslistens ordfører, om det ikke er korrekt, at vi i Danmark har en af verdens højeste uddannelsesstøtteordninger i form af SU – ja eller nej?

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er jo et simpelt spørgsmål. Jo, i forhold til mange andre lande er vi rigtig gode til at give en god SU. Det er vigtigt, og det kan vi være stolte af, men det er ikke det samme, som at vi ikke kan forbedre vores SU. Og jeg mener, der er mange steder i vores SU-system, hvor vi kunne skabe forbedringer.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:17

Sophie Løhde (V):

Man har jo lov at blive overrasket en gang imellem, og jeg er sådan set glad for, at Enhedslisten anerkender, at det har vi.

Derfor stiller jeg mig også noget undrende over for, at man er imod det her SU-forlig, som trods alt rummer ekstremt mange forbedringer for de studerende og også for utrolig mange forskellige grupper. I betragtning af, at Enhedslisten er et parti, der jo ofte står her i Folketingsalen og beklager sig over, at der ikke sker noget for de unge, og at det ene, det andet og det tredje også er for dårligt, hvordan kan så være, at man endnu en gang ønsker at stemme imod nogle konkrete forbedringer, ikke bare for de få, men for de mange?

Kl. 18:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er glad for, at fru Sophie Løhde anerkender Enhedslistens store arbejde for vores unge medborgere.

Som jeg sagde i min ordførertale, synes jeg også, at der ligger forbedringer i det her forslag, men vi kan ikke i Enhedslisten tilslutte os ideen

om, at studerende skal ud at arbejde mere. Jeg vil fastholde, at det at studere er en fuldtidsbeskæftigelse. Dermed ikke sagt, at det ikke kan være fornuftigt at have noget arbejde ved siden af, men man skal have muligheden for at leve ordentligt på en SU, så vi kan ikke bakke op om, at der skal lægges op til, at man skal arbejde mere ved siden af sit studie.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:18

Martin Henriksen (DF):

Det er en af de mest absurde ordførertaler, jeg nogen sinde hørt. Når man er ude på uddannelsesinstitutioner sammen med repræsentanter fra Enhedslisten, er der simpelt hen ikke grænser for, hvad man lover de studerende. Alt kan lade sig gøre. Så jeg skal bare lige høre, om jeg har forstået det her korrekt:

Enhedslisten vil stemme imod et forslag, som giver en forhøjelse af fribeløbet på 1.500 kr. om måneden for studerende på videregående uddannelser. Man vil stemme imod et lovforslag, der indebærer en forhøjelse af handicaptillægget med 750 kr., altså at handicaptillægget forhøjes til ca. 7.000 kr. pr. måned. Man vil stemme imod en forhøjelse af tillægget til SU-modtagende forsørgere, og så vil man stemme imod et lovforslag, der giver SU til en helt ny gruppe af unge mennesker på 18-19 år.

Er det korrekt forstået?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det undrer mig meget, at den her holdning kommer bag på hr. Martin Henriksen, for Enhedslisten er faktisk et parti, som helt konsekvent har holdt fast i, at vi ikke mener, man skal hæve fribeløbet.

Vi har hele tiden sagt, at vi ikke mener, det er en god idé, at studerende arbejder mere. Vi mener ikke, det er en god idé, at den måde, man løser problemer på i vores SU-system, er, at studerende skal ud at arbejde mere. Vi mener, man skal kunne leve af sin SU uden at være tvunget til at arbejde mange timer ved siden af.

Så det undrer mig meget, at det sådan ligefrem skulle fremstå som absurd for hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hr. Martin Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:20

Martin Henriksen (DF):

Det svar gør det altså ikke mindre absurd, tværtimod. Altså, der er ikke nogen steder i det her lovforslag, hvor man *pålægger* studerende at arbejde mere – altså, det er der jo ikke. Jeg ved ikke, om fru Johanne Schmidt-Nielsen på et eller andet tidspunkt har arbejdet ved siden af sit studie – det er måske sådan set også underordnet, for det kan man selv bestemme. Det er jo sådan set en del af pointen. Pointen er, at hvis man beslutter sig for, at man vil arbejde lidt mere, kan man gøre det, og hvis man vil arbejde lidt mindre, kan man gøre det.

Men jeg vil bare gerne have fru Johanne Schmidt-Nielsen til at bekræfte, at man stemmer imod et lovforslag, som medfører en forhøjelse af handicaptillægget; man stemmer imod et lovforslag, som medfører en forhøjelse af tillægget til SU-modtagende forsørgere, og man stemmer imod et lovforslag, der giver adgang til SU for en helt ny gruppe af unge mennesker – måske endda unge mennesker, som ville have godt af at komme ind og få eksempelvis et forberedende voksenundervisningskursus, så de måske kunne komme videre med deres liv på en fornuftig måde.

Jeg vil altså bare have bekræftet – ja eller nej – om det er korrekt forstået, at man stemmer imod et lovforslag, som indeholder de her, trods alt, ret pæne forbedringer, uagtet hvad man så måtte mene om fribeløbet, men der er også mange andre ting i lovforslaget, som vel er forbedringer?

Kl. 18:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var da et besynderligt, retorisk spørgsmål. Jeg synes, jeg har gjort det helt klart gentagne gange, at vi stemmer imod forslaget. Jeg har også gjort det klart, at vi synes, der er gode ting i forslaget, som vi er glade for, men at vi ikke bakker op om en retning i vores SU-politik, som betyder, at man nu bevæger sig imod at lægge op til, at studerende skal arbejde endnu mere.

Det er en klar holdning, og den har vi hele tiden haft.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning.

Kl. 18:21

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen jeg sidder her og tænker, om jeg skal spørge, eller om jeg måske bare positivt skal oplyse fru Johanne Schmidt-Nielsen, for sagen er den, at der i det her lovforslag ikke står et eneste ord om, at studerende skal arbejde mere eller bliver tvunget til at arbejde mere.

Til gengæld er der primært to grupper, som i hvert fald bliver hjulpet til at arbejde *mindre*, hvis det er det, de føler, de har behov for, nemlig de her unge mennesker, som er i almen eller forberedende voksenuddannelse, når de er 18-19 år, for nu kan de få SU, og så er det selvfølgelig forsørgerne, som får et forøget forsørgertillæg og dermed en hjælpende hånd til ikke at skulle arbejde så meget, men derimod kan være noget mere sammen med de børn, som de jo er forsørger for.

Så med de oplysninger kunne fru Johanne Schmidt-Nielsen så overveje at stemme for forslaget?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er ret overbevist om, at det her forslag vil betyde, at flere studerende vil arbejde endnu mere.

Når man er rundt på uddannelsesinstitutioner, er der jo faktisk mange studerende, der siger, at de gerne vil arbejde mere. Og når man så spørger dem – hvorfor – siger de, at det er, fordi de ikke kan leve af deres SU.

Derfor bliver jeg nødt til at fastholde, at det her forslag lægger op til, at studerende kommer til at arbejde endnu mere, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker et system, hvor man som studerende kan leve af de penge, man får fra staten, og have et ordentligt livsgrundlag – ikke et system, hvor man er tvunget til at arbejde mange timer ved siden af.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Charlotte Dyremose for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Charlotte Dyremose (KF):

Kan vi ikke blive enige om – det var vi vist i hvert fald – at vi har et af verdens bedste, hvis

ikke verdens bedste SU-system? Dertil kommer, at vi i modsætning til rigtig mange lande rundt omkring i verden har gratis uddannelse.

Det, der undrer mig så meget, er, at man så siger, at man simpelt hen ikke vil have, at studerende, der har lyst til at arbejde noget mere, skal have lov til det. Det vil Enhedslisten gerne bestemme.

Men sagen er jo den, at man jo bare kan arbejde mere i dag. Altså, der er ingen, der bestemmer, hvor meget studerende må arbejde ved siden af deres studier. Sagen er bare den, at der er en vis grænse for, hvornår man bliver trukket i SU, sådan så det her arbejde altså ikke kan betale sig – eller man bare ikke kan få sin SU, hvis man nu tjener rigtig, rigtig mange penge.

Så er det ikke bare et spørgsmål om, at vi her sørger for, at den her generøse ydelse, som vi giver de studerende, fordi de skal have overskud til at studere, kan en lidt større gruppe af mennesker nu få, selv om de har truffet et lidt andet valg om, hvor meget arbejde de gerne vil have ved siden af deres studium – i stedet for at fru Johanne Schmidt-Nielsen skal stå herinde i Folketingssalen og bestemme, hvor meget den ene eller den anden må arbejde.

Lever vi ikke i et frit land?

Kl. 18:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 18:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Man kunne jo få lyst til at spørge De Konservative, om de ønsker at fjerne loftet helt.

Det er rigtigt, at vi er bedre til SU end mange andre lande, men det er ikke det samme, som at vi ikke kan blive endnu bedre. Det er frygtelig trist, hvis det er den tankegang, man kører efter. Og så bliver det fremstillet, som om det bare er fantastisk, at vi giver den her gave til de studerende, at de kan få lov til at modtage SU. Det er sådan set i vores alle sammens interesse, at vi har mange studerende. Det er i vores alle sammens interesse, at mange unge kommer igennem et uddannelsesforløb. Og vi ved, at en rigtig vigtig måde at få unge til at tage en uddannelse på er ved at sørge for, at der er en ordentlig SU.

Så man kan godt blive lidt træt af den der argumentation med, at de studerende bare skal sige tusind tak, og hvor er det pænt af staten. Det er i vores alle sammens interesse at sikre gode vilkår for studerende, især fordi vi ved,

at de, der kommer fra hjem, hvor man ikke lige får en check med hver måned, er helt afhængige af det her.

Så vil jeg igen sige: Vi mener, det er en fundamentalt forkert retning, man bevæger sig i, når man lægger op til, at studerende skal arbejde mere.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Den næste er Liberal Alliances ordfører, hr. Villum Christensen.

Kl. 18:25

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance er ikke en del af forliget, men synes, at der er rigtig mange gode elementer i dette forslag. Det er meget familievenligt, det er fleksibelt, og vi har fået hævet niveauet, som det er blevet sagt en hel del gange. Og så hører vi til dem, der mener, at der foregår rigtig meget fornuftig kompetenceudvikling ude i virksomhederne, altså ude i studenterjobbene. Vi hører også til dem, der mener, at staten skal blande sig mindst muligt i, hvor meget den enkelte skal lave. Vi synes, at det er meget individuelt. Hvad Peter kan, er det ikke sikkert Hans kan. Der er fantastisk mange forhold, der gør, om man har lyst til at arbejde mere eller mindre.

Man samlet set synes vi, at det her forslag rummer en fornuftig balance, og vi vil meget gerne støtte forslaget.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det beskæftigelsesministeren, som i det her tilfælde er fungerende undervisningsminister.

Kl. 18:26

Undervisningsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.):

Lovforslaget er en udmøntning af det SU-forlig, der blev indgået før sommerferien. Det er en

god aftale, hvilket jo også er blevet bekræftet af ordførernes indlæg i dag. Jeg vil derfor gerne takke for den velvillige behandling, ordførerne har givet forslaget.

Både af hensyn til digitaliseringen og af hensyn til de øvrige forbedringer af SU-systemet, der indføres på baggrund af forliget, er det vigtigt, at det vedtages før jul, så det kan træde i kraft den 1. januar 2009. Jeg skal ikke gå ind i debatten i dag, men sige, at eventuelle spørgsmål jo kan blive afklaret under udvalgsbehandlingen.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:27

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 26. november 2008, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Kl. 18:28

Mødet er hævet. (Kl. 18:28).